

Fișă de înțelegere a mesajului unui text citit

Limba și literatura română - Clasa a IV-a

Citește textul, apoi completează spațiul punctat!

Într-o zi, pe-aproape de Sânt-Ilie, se îngrămădisese, ca mai totdeauna, o mulțime de trebi pe capul mamei. Și mă scoală mama atunci mai dimineată decât alte dăți și-mi zice cu toată inima:

— Nică, dragul mamei! vezi că tată-tău e dus la coasă, căci se scutură ovăsul cela pe jos; și eu asemenea nu-mi văd capul de trebi; tu mai lasă drumurile și stai lângă mămuca, de-i fă țevi și leagănă copilul; c-apoi și eu ți-oi lua de la Fălticeni o pălăriuță ș-o curălușă!

— Bine, mamă! dar, în gândul meu, numai eu știam.

Când auzeam de legănat copilul, nu știu cum îmi venea; căci tocmai pe mine căzuse păcatul să fiu mai mare între frați. Însă ce era să faci când te roagă mama?

Dar în ziua aceea, în care mă rugase ea, era un senin pe cer și așa de frumos și de cald afară, că-ți venea să te scalzi pe uscat, ca găinile. Văzând eu o vreme ca asta, am șparlit-o la baltă.

De la o vreme, mama, crezând că-s prin livadă undeva, iese afară și începe a striga, de da duhul dintr-însa:

-Ioane! Ioane! Ioane! Ioane! și Ion, pace!

Văzând ea că nu dau răspuns de nicăieri, lasă toate în pământ și se ia după mine la baltă, unde știa că mă duc; și, când colo, mă vede tologit, cu pielea goală pe nisip, cât mi ți-i gliganul; apoi, în picioare, țiind la urechi câte-o lespejoară fierbinte de la soare, cu argint printr-însele, și aci săream într-un picior, aci în celălalt, aci plecam capul în dreapta și în stânga.

După aceea zvârleam pietrele, pe rând, în știoalna unde mă scăldam: una pentru Dumnezeu și una pentru dracul, făcând parte dreaptă la amândoi; apoi mai zvârleam câteva. Toate acestea le privea biata mamă, uitată cu mâinile subsuoară, cum e omul necăjit, de după un dâmb din prund, aproape de mine. Dar eu n-o vedeam pe dânsa, căci eram în treabă. În sfârșit, mama, cât era ea de tare de cap, de la o vreme pierde răbdarea și vine tiptil, în vârful degetelor, pe la spatele mele, îmi ia toate hainele frumușel de pe mal și mă lasă cu pielea goală în baltă.

-Ei, ei! ce-i de făcut, Ioane?

Plec spre casă, dar nu merg pe drum, de rușine să nu întâlnesc vreun om, ci sar în grădină la Costache, și merg tupiluș prin păpușoi. Când aproape să ies din grădină, mă simțesc căinii lui Trăsnea, și la mine, să mă rupă! După ce scap de câini, sar la noi în ogradă, mă înfățișez dinaintea mamei, îi apuc mâna, o sărut și îi zic:

-Mamă, fă ce știi cu mine; numai dă-mi ceva de mâncare, că mor de foame!

Ea, atunci, cum e mama cu bunătate, se uită galeș la mine și zice oftând:

-Bine-ți șede să umbli lela pe drumuri în halul acesta și să mă lași tocmai la vremea asta fără leac de ajutor! Hai de mănâncă, dar să știi să te porți de-acum tare bine, să mai fiu ceea ce-am fost pentru tine!

Și, văzând că m-am pus rău cu mama, îi făgăduiesc eu că ce-am făcut n-oi mai face, umblu tot cu binișorul pe lângă dânsa și nu ies din cuvântul ei afară nici cu fapta, nici cu vorba, căci vorba dulce mult aduce.

(fragment "La scădat", după Ion Creangă)

Vocabular

iarmaroc: târg;

a o tuli: a fugi;

tolănit: întins într-o poziție confortabilă;

prund: mal, țărm, teren acoperit cu pietriș;

tupiluș: pe furiș;

păpușoi: loc plantat cu porumb.

1. Titlul textului: .....
2. Titlul cărții din care face parte: .....
3. Autorul: .....
4. Personajele care participă: .....
5. O propoziție care exprimă ideea centrală a textului:
.....
6. Un alt titlu care i s-ar potrivi textului: .....
7. Un cuvânt care exprimă sentimentul transmis de text: .....
8. O culoare/ un simbol ce i se poate asocia textului: .....
9. Învățătura desprinsă din text:
.....
10. Desen pe baza textului:

